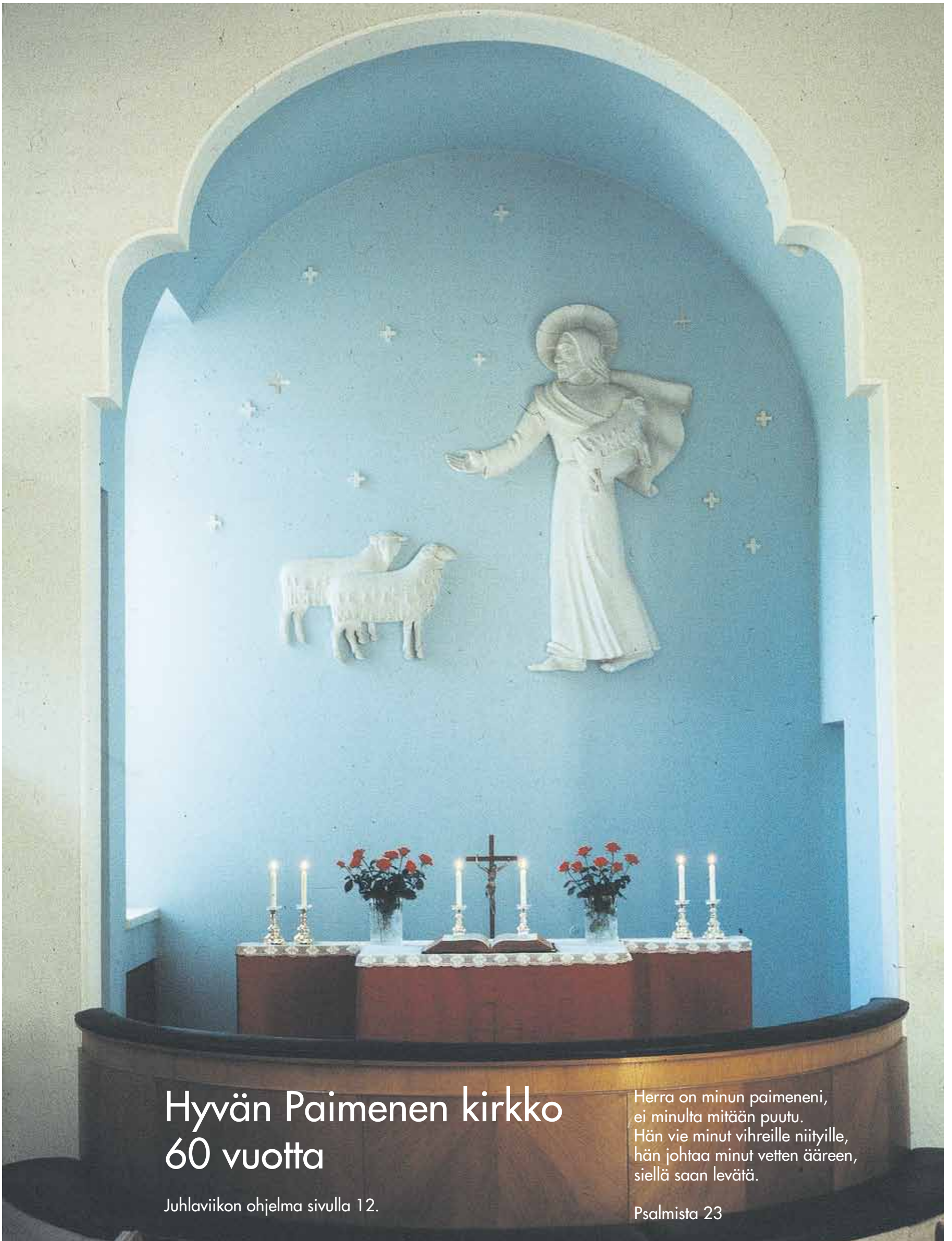

KEHÄRISTI

Paloheinä Itä-Pakila Länsi-Pakila Torpparinmäki

2/2010

Hyvän Paimenen kirkko 60 vuotta

Juhlaviikon ohjelma sivulla 12.

Herra on minun paimeneni,
ei minulta mitään puutu.
Hän vie minut vihreille niityille,
hän johtaa minut vetten ääreen,
siellä saan levätä.

Psalmista 23

Pääkirjoitus

Rukouksella patinoitu

Tämä Kehäristi on tavallista monisivuisempi. Juhlanumerossa on pyritty antamaan tila Pakilan kirkon ja Hyvän Paimenen kirkon elämälle kaikkina sen kuutena vuosikymmenenä. Unelmat ovat täyttyneet. Elämän kohokohdat ovat löytäneet paikkansa. Silmäkulman kyyneleet ovat rakentaneet elämää kantavia siltoja surun, kaipauksen ja pettymysten alhoissa. Yhtäläillä lohdutuksen, kiintymyksen ja ilon kallioille on voitu ankkuroida Jumalan ja ihmisten välisen vuorovaikutuksen seurauksena vankkumattomia tukipilareita.

Kirkko on vihitty kaksi kertaa. Laskiaissunnuntai vuonna 1950 avasi Pakilan alueella uudet mahdollisuudet. Paikkakunta oli saanut kirkon, jossa sen asukkaat saattoivat kokoontua Jumalan sanan ja sakramenttien äärelle. Samasta paikasta tultiin lainaamaan kaupungin kirjaston kirjat, liikuttiin voimistelun tahdissa tai otettiin ensiaskeleet Suomeen juuri rantautuneeseen koripalloinnostukseen. Adventtisunnuntaina vuonna 2002 ihasteltiin Juha Leiviskän suunnitteleman, laajentuneen kirkon avaruutta valon siivilöityessä alttariseinän raoista spektrin kaikissa sävyissä.

Kirkon vuosipäivänä on päätetty alkaa viettää tästä merkivuodesta lähtien Hyvän Paimenen sunnuntaina, jota kirkossamme vietetään aina toisena sunnuntaina pääsiäisen jälkeen. Tänä vuonna juhlimme koko viikon.

Joidenkin mielestä paimen sopii huonosti kaupunkimaisesti suuntautuneeseen ja yksilöllisyyttä korostavaan elämäntapaan, joka näyttelee kasvavaa osaa arvomaailmassamme. Halu hallita oma elämä vieroksuu ajatusta paapomisesta tai ohjailevasta kaitsemisesta. Usein kuitenkin vaikeuksien keskellä kysyntä vastuunkantajista nousee väijäämättömällä voimalla esille.

Kiusaus nähdä syy vain toisissa ja ulkopuolisissa noudattaa samaa kaavaa kuin Raamatun monien kuvauksien juoni. Kuva Hyvästä Paimenesta vääristyy samoille mutkille.

On hyvä muistaa, että Raamatussa Hyvä Paimen antaa tilan erilaisuudelle ja jopa keskinäisille kahauksille. Hän osoittaa suunnan kohti seutuja, joissa ravintoa on riittävästi tätä päivää varten ja elämälle on kohtuulliset mahdollisuudet. Hän auttaa vaikeuksiin joutuneet jaloilleen ja rohkaisee heidät uuteen alkuun. Hän nostaa käsivarrelleen silloin, kun päähän potkijat pyrkivät hallitsemaan omalla käytöksellään.

Hyvä Paimen sopii kaupunkikuvaan huomattavasti paremmin kuin cityjänöjen jättämät jäljet.

Leo Norja
päätoimittaja

Paloheinän kirkon toiminta väliaikaisiin tiloihin

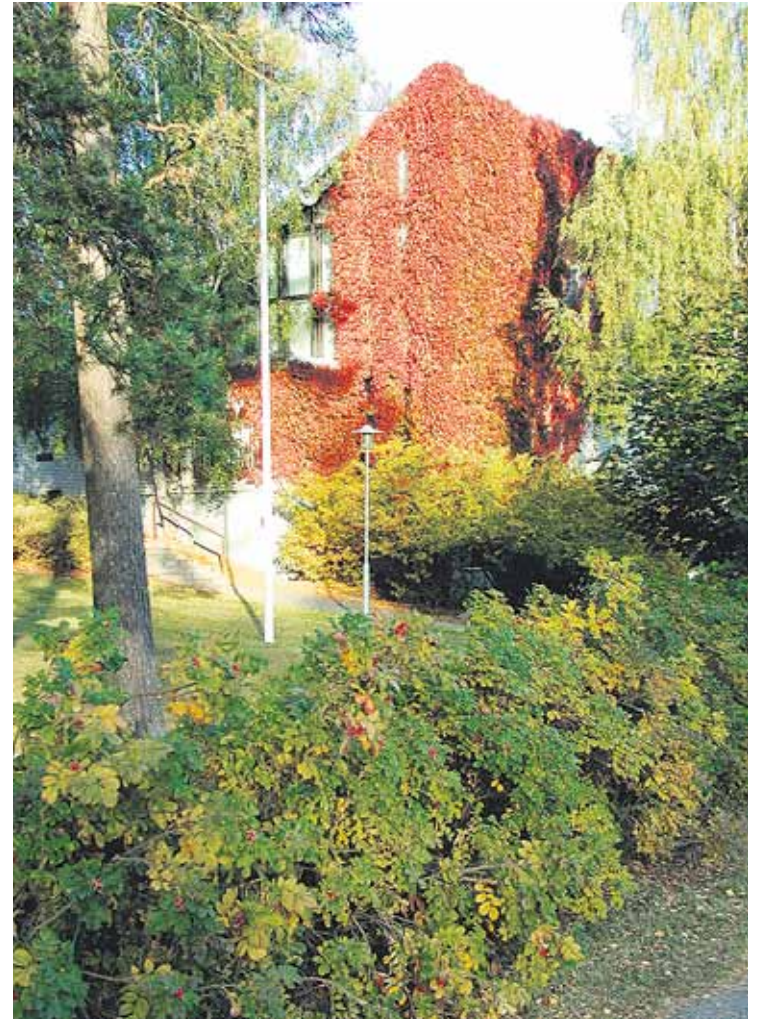
Paloheinän kirkko on palvellut Pakilan seurakuntaa viisi vuosikymmentä. Kirkko on ollut monipuolinen toimintakeskus, joka on tarjonnut tilat jumalanpalveluselämän lisäksi vilkkaalle ryhmien ja kerhojen toiminnalle.

Rakennus on huonossa kunnossa. Pakilan seurakuntaneuvosto päätti vuosi sitten, että toiminta lopetetaan kuluven kevätkauden jälkeen kesäkuussa 2010. Helsingin seurakuntayhtymän kirkkovaltuusto on päättänyt rakennuksen purkamisesta.

Samassa yhteydessä on päätetty, että tontin asemakaavaan haetaan muutosta, jotta sille voidaan rakentaa pientaloja. Yksi rakennuksista on kerhotila Pakilan seurakunnan toimintaa varten. Tämän rinnalla etenee hanke rakentaa Kaskipartiolle omat tilat, ellei niitä sijoiteta nykyisen Paloheinän kirkon tontin kerhotilojen yhteyteen.

Toiminta Paloheinän kirkolta siirtyy kesällä 2010 väliaikaisiin tiloihin. Koululuokkaparakimaiset tilat suunnitellaan sijoitettavaksi mahdollisimman lähelle nykyistä toimipaikkaa Paloheinän alueelle.

Pakilan seurakunnan messu järjestetään 30.5. klo 11 vain Paloheinän kirkolla.

Paloheinän kirkon tontille suunnitellaan rakennettavaksi pientaloja ja seurakunnan käyttöön kerhotilat.

Kesän rippikoululeirit ja konfirmaatiot

Alla tiedot Pakilan seurakunnan rippikoululeireistä kesällä 2010. Konfirmaatiot pidetään Hyvän Paimenen kirkossa.

Korpirauha
Leirijakso 7.–14.6.
Konfirmaatio la 21.8. klo 10.

Rautavaara 1
Leirijakso 28.6.–5.7.
Konfirmaatio la 28.8. klo 13.

Rautavaara 2
Leirijakso 5.–12.7.
Konfirmaatio la 21.8. klo 13.

Partaharju
Leirijakso 19.–26.7.
Konfirmaatio la 28.8. klo 10.

Honkalinna
Leirijakso 26.7.–2.8.
Konfirmaatio su 15.8. klo 14.

Pekkanen
Leirijakso 5.–12.8.
Konfirmaatio su 22.8. klo 14.

Lehtoniemi
Leirijakso 4.–11.8.
Konfirmaatio su 29.8. klo 14.

Kerhot kutsuvat lapsia

Ilmoittautuminen päiväkerhoihin

Ilmoittautumisaika Pakilan seurakunnan päiväkerhoihin on 15.3.–15.4. Kerho aika on klo 9–12. Kaksipäiväiset ryhmät on tarkoitettu 3–4-vuotiaille ja kolmipäiväiset ryhmät 5–6-vuotiaille lapsille. Syksyn kerhot alkavat viikolla 32.

Ilmoittautua voi sähköpostitse seurakunnan kotisivulta löytyvällä lomakkeella tai puhelimitse (09) 2340 5500. Lisätietoja Tanja Bergiltä, puh. (09) 2340 5554 tai tanja.berg@evl.fi.

Ilmoittautuminen iltapäiväkerhoihin

Lukuvuonna 2010–2011 Hyvän Paimenen kirkolla (Palosuontie 1) toimii kaksi iltapäiväkerhoa sekä Torpparinmäessä yksi kerho. Hakuaika seurakunnan iltapäiväkerhoihin syksyksi 2010 on 3.2.–30.4.

Lomakkeita saa iltapäiväkerhoista, kirkkoherranvirastosta, seurakunnan verkkosivuilta sekä kouluista kouluun ilmoittautumisen yhteydessä.

Lisätietoja iltapäiväkerhoista: Helkky Pennanen, puh. (09) 2340 5555 (Hyvän Paimenen kirkon vastaava iltapäiväkerhon ohjaaja), Johanna Ilves, puh. (09) 2340 5564 tai Terttu Martikainen, puh. (09) 2340 5561 (Torpparinmäen iltapäiväkerho).

Vanha ilmakeku kertoi

Kehäristin 1/2010 kannessa ollut kansikuva Pakilan kirkon alueesta tuotti yhden yhteydenoton.

Paloheinässä asuva Niilo Santasalo kertoo, että oikeassa yläkulmassa näkyvä pieni omakotitalo on hänen puolisonsa Pirjo Santasalon (os. Yrjölän) vuonna 1952 valmistunut kotitalo. Talon vasemmalla puolella näkyvän ojan kohdalle rakennettiin 1960-luvun alussa Osuuskunnantie.

Kuvan ylälaidassa näkyy Tuu-

sulantien rakennustyömaa. Santasalon mukaan kuva on otettu aivan 1960-luvun alussa.

Reliefin tyyli on tuttu myös sankarihautojen muistomerkeistä.

Katseet puhuttelevat Hyvän Paimenen alttarireliefissä

Pakilan vanhan kirkkosalin alttarireliefin ”Hyvä Paimen” suunnitteli kuvan veistäjä Yrjö Rosola (1904–1989). ReliEFI valmistui 1950 kirkon valmistumisen yhteydessä.

ReliEFI sijaitsi alun perin kaarevareunaisen alttarisyvennyksen perällä. Vaalean korkokuvan tausta oli vaaleansininen. Kirkon viimeimmässä laajennuksessa vuosituhaten alussa reliefin paikkaa vaihdettiin.

Vanha reliEFI ei olisi kestänyt siirtämistä

Entisen ja nykyisen kirkkosalin yhtymäkohdassa sijainnut vanha alttarireliEFI ei olisi kestänyt siirtämistä. Reliefistä tehtiinkin valumuotti, jonka avulla valettiin uusi reliEFI vanhan kirkkosalin eteläiselle seinälle. Myöhemmin reliefin kaksitoista ristinmuotoista tähteä saivat kultauksen.

Laajentamisen myötä myös kirkon nimi vaihtui. Pakilan kirkosta tuli Hyvän Paimen kirkko. Vanha reliEFI jäi elämään kirkon nimessä ja Paimensaliksi muuttuneen entisen kirkkosalin seinällä.

Hyvä Paimen on melko harvinainen aihe suomalaisten kirkkojen alttaritaiteessa. Alttareiden sijasta aihetta on käytetty hieman enemmän kirkkojen ikkunoiden lasimaalauksissa.

Lasi elää vahvasti myös uuden kirkkosalin alttariseinällä. Alttarin tilataideteos on Markku Pääkkösen ”Gabrielin siipi”. Se on toteutettu lasiprismoista koostuvilla pylväillä sekä pylväiden taustoihin kiinnitetyillä akryylilevyillä. Teoksen spektrit heijastavat valon värejä auringon suunnan ja korkeuden mukaan muuntautuen.

Reliefistä löytyy monia merkityksiä

Kehäristin toimitus pohdiskeli Hyvän Paimenen reliefin taidehistoriallista taustaa ja symboliikkaa oulunkyläläisen kuvanveistäjän Antero Toikan kanssa.

Veistoksellisesti reliEFI on pelkistetty, kubistisesti tyylitelty ja muistuttaa venäläissyntyisen keraamikon Michael Schilkinin tyyliä. Toikan mielestä reliEFI edustaa sodanjälkeistä sankaripatsaiden rakentajien sukupolvea. Samankaltaiset reliefiveistokset ovatkin tutumpia juuri sankarihautojen muistomerkeistä.

Vaikka reliEFI on osittain staattinen, siitä löytyy myös liikettä. Paimen on astumassa eteenpäin ja viitta hulumaa tuulessa. Paimenen sivuttain kiertyvä vartalo muistuttaa tapaa, jolla faaraot kuvattiin egyptiläisessä maalaustaiteessa.

Myös reliefin katseet puhuvat. Paimen katsoo eteenpäin kohti lampaista, etummainen lammaskohti paimenta ja takana oleva lammaskohti katsojaa. Paimen suojelee pientä karitsaa. Avoin käsi suojelee, siunaa ja kutsuu laumaa kokoon.

Tähdet luovat syvyyttä ja avaruutta

Eniten Hyvän Paimenen reliefiefissä mietitytti kahdentoista tähden symboliikka. Tähdet luovat asetelmaan syvyyttä ja avaruutta. Tasakaraisen ristin muotoisista tähdistä kymmenen ulkonee seinästä, kaksi taas on oppoa seinäpintaan. Tähtien voidaan nähdä viittaavaan Jeesuksen kahteentoista opetuslapsen ja erityisesti Juudakseen ja

Pietariin, jotka molemmat pettivät Jeesuksen.

Toisaalta tähdet viittaavat myös Israelin kahteentoista heimoa ja Jaakonbin poikiin. Kaksi upotettua tähteä voisivat viitata veljeksistä kahteen erityiseen, kaivon upotettuun ja Egyptiin joutuneeseen Joosefiin ja hänen veljeensä Benjamiiniin.

teksti ja kuva
Jouni Pirttijärvi

Antero Toikka on suunnitellut useita julkisia veistoksia ja muun muassa Ison Omenan Hiljaisuuden kappelin sisustuksen. Vuosina 2003–2008 hän toimi Suomen Kuvanveistäjäliiton puheenjohtajana.

Kolumni

Kirkkomme

Nuorena en olisi ikinä uskonut, että saisin olla joskus Pakilan kirkossa jakamassa ehtoollista. Se on oikeastaan ollut syvällisintä, missä olen saanut olla mukana.

Miksikö? Ihminen yrittää niin usein olla hyvä tai syvällinen tai pätevä. Ehtoollista jakaessa saatoin olla vain Jumalan apulainen tilanteessa, jossa Jumala ja ehtoollisvieras kohtasivat. Sain sivusta kurkistaa johonkin, jota sanoisin pyhäksi kohtaamiseksi.

Lapsuudessani Pakilassa ei vielä ollut kirkkokennusta. Ensikosketus ”uuteen” kirkkoomme ei ollut pyhäkoulu tai kerho, vaan voimistelu. Pakilan Naisvoimistelijat saivat toimia kirkon Pirtissä. Näin ensin liikunta ja sitten rippikoulu tutustuttivat minut kotikirkkooni. Rippikoulutunnit istuttiin kirkkosalissa kiltisti kaksi kertaa viikossa. Lehtori Irja Ukkola opetti, ja ryhmässä oli tietysti vain tyttöjä. Rippikoulussa opin tuntemaan kirkon ja vieläpä käymään kirkossa. Monia silloisia pakilalaisia, joihin kirkolla tutustuin, muistelen vieläkin lämmöllä.

Seurakuntaneuvostossa ollessani suunniteltiin uutta kirkkoa. Tuntui upealta saada riittävän iso kirkko. Kirkon alakertaan tulisi paikka uurnahautolville ja kirkon ikkunan takana avautuisi rauhallinen kivipuisto. Lama vei kaiken. Arkkitehti Jokelan kirkkosuunnitelmasta jäi vain kaunis muisto.

Onneksi saimme akateemikko Leiviskän valon ja pyhyden kirkon. Minä ja monet muutkin olemme erittäin tyytyväisiä uuden ja vanhan kirkon yhteisratkaisuun.

Oletko muuten huomannut, että kirkon alttariosa on varsin eri näköinen ylhäältä parvelta katsottuna? Lamppujen valo luo ylös ja alas erilaisen hartauden.

Pakilalaiset käyvät kirkossa ja laulavatkin siellä. Älkäämme kantako huolta, vaikka kaikki eivät tule jumalanpalveluksiin. Ihmiset voivat olla kuten oma isäni. Ei hän käynyt kirkossa. Siitä huolimatta hänellä oli vakaumus, että Jumala on ja siksi kuuluutaan kirkkoon. Toisen ihmisen sydämen asioita me emme tunne. Kunnioittakaamme toistemme hiljaisista vakaumusta.

Kun tulen mukaan kauneimpiin joululauluihin, jouluyön messuun tai pääsiäisyön yhteiselle aterialle, aina ensiksi häkellyn. En tunne juuri ketään. Keitä nämä ihmiset ovat? Sitten mieleni valtaa valtava ilo. Meitä Pakilan seurakuntalaisia on niin paljon, etten voikaan tuntea kaikkia. Me tuntemattomat kuulomme yhteen, ja meillä on kirkossamme yhteinen virkistyslähtö.

Rea Harviainen

pakilalainen uskonnonopettaja

Reliefin kolme ilmettä

Hyvän Paimenen reliEFI oli valmiina jo jouluna 1949, jolloin Pakilan kirkossa vietettiin ensimmäinen jumalanpalvelus. Valkoista korkokuvaa ja tähtiä, jotka ovat sekä kohollaan että syvennyksissä, korostivat vaaleansininen alttariseinän väri ja pohjoisseinän ikkunasta suuntautunut valo. Tällaisena reliEFI puhutteli kirkossa kävijöitä vuosituhaten loppuun saakka.

Kirkon laajentamista harkittaessa monet seurakuntalaiset painottivat reliefin säilymisen tärkeyttä.

Akateemikko Juha Leiviskä ratkaisi kysymyksen sijoittamalla reliefin mahdollisimman lähelle entistä paikkaansa, vanhan kirkkosalin osaksi, niin, että se on alttariseinän jatkumo, kun väliseinä avataan ja alttaria katsotaan uuden kirkon keskikäytävältä.

Paikkaa siirrettiin parikymmentä senttiä vielä ensivalun jälkeen Leiviskän ehdotuksesta. Taustaväri vaihtui valkoiseksi.

Ikkunasta tuleva valo suuntautuu edelleen paimenen kasvovoihin ja korostaa reliefin muo-

toja. ReliEFI säilyi muotona Hyvän Paimenen kirkon rakentamisen ajan.

Valun yhteydessä vuonna 2002 tähdistä jäi puuttumaan muutama tähti, mihin tarkkasilmäisimmät ehtivät havahtua. Puuttuvat tähdet sijoitettiin oikeille paikoilleen valokuvan perusteella.

Seurakuntaneuvosto päätti vuonna 2004 Kaija Nuortevan ehdotuksesta, että tähdet kullaan. Kulkaus toteutettiin akateemikko Juha Leiviskän ohjeiden mukaisesti.

Ristintieltä pääsiäisyön messuun

Heli Sorjonen

Japanilainen näyttelijä Yuko Takeda esittää Jeesusta Via Crucis -kärsimysdraamassa.

perinteeseen. Helsingissä toteutettavassa näytelmässä on panostettu sanoman välittämiseen korkeatasoisena taiteellisenä esityksenä. Kärsimysdraamaa seurasi viime vuonna noin 12 000 ihmistä.

Viime vuonna uudistuneen pääsiäisvaelluksen ohjannut Miira Sippola toimii ohjaajana myös tänä vuonna. Esitys pohjautuu Lauri Otonkosken Engel-palkittuun käsikirjoitukseen.

Tämänvuotinen esitys rakentuu vahvasti visuaalisuuteen ja näyttelijäntyön fyysiseen energiaan. Tuttu tarina kertoo Jeesus Nasaretilaisen elämän viimeisistä päivistä ja kohtalosta. Jeesuksen roolissa nähdään japanilainen naisnäyttelijä Yuko Takeda.

Via Crucis päättyy noin klo 22.30. Sen jälkeen lauantai-iltana ehtii vielä pääsiäisyön messuunkin.

Pakilassa Hyvän Paimenen kirkossa pääsiäisyön messu alkaa klo 23. Tänä vuonna messua ovat toteuttamassa Leo Norja, Susanna Airola-Topi, Sini Honkanen ja joukko vapaaehtoisia avustajia. Messun jälkeen Paimensalissa on tarjolla omakustannushintaan pääsiäisyön ateria.

Jouni Pirttijärvi

Ekumeeninen pääsiäisnäytelmä Via Crucis – Ristin tie järjestetään Helsingin keskustassa tänä vuonna 15. kerran. Näytelmä esi-

tetään kaksi kertaa: pitkänaperjantaina 2.4. ja pääsiäislauantaina 3.4. kello 21.

Näytelmä alkaa Kaisaniemen

puistosta. Kulkue siirtyy puistosta Unioninkatua ja Rauhankatua pitkin Säätytalolle, jonka edessä toinen kohtausta tapahtuu. Tapah-

tumat huipentuvat ristiinnaulitsemiseen Tuomiokirkon portailla.

Via Crucis -kärsimysdraama perustuu kirkon keskiaikaiseen

Polku pääsiäiseen Paloheinän kirkolla

Valmistaudumme pääsiäiseen Paloheinän kirkolla lauantaina 27.3. klo 15–18. Vietämme tällöin perheille tarkoitettua pääsiäisperinnepäivä. Ohjelmassa on askartelua, lauluja, leikkejä sekä kahvio, jonka tuotto menee seurakunnan kummikohteeseen Sortavalaan lastenkotiin.

Päiväkerho- ja päiväkotiryhmät kulkevat maanantaista 29.3. keskiviikkoon 31.3. aamupäivisin pääsiäisen polulla pysäkillä toiselle. Tavoitteena on kertoa lapsille pääsiäisen tapahtumista yksinkertaisesti ja elämyksellisesti. Polku päättyy kirkkosaliin, valoisaan puutarhaan ja pääsiäisen iloon.

Maanantai-iltana 29.3. klo 18–20 polulle voivat tulla kiertämään myös aikuiset. Polku päättyy kirkkosaliin, iloon ja ihmetykseen. Illan aikana on mahdollisuus osallistua ehtoolliselle klo 19 ja 19.45.

Tanja Berg

Jouni Pirttijärvi

Uskalla kokea pyhä

Ihminen tarvitsee elääkseen, ei vain ravintoa, liikuntaa ja lepoa, vaan myös jotakin, mikä saa elämän tuntumaan mielekkäältä ja tarkoitukselliselta.

Elämän mielekkyyssuhteen äärellä ihminen kuitenkin joutuu usein paniikkiin. Tuo paniikki on saatava vaiennettua ja tyhjyyden tunne täytettyä – kuka milläkin. Miten pysähtyä? Miten pysäyttää arki ja hiljentyä? Miten välttää ahdistus, mikä vaanii, jos pysähdymme ja olemme aivan hiljaa?

Meillä on pyhäpäivät, vuoden rytmi, viikkorytmi – tuhansia vuosia vanhat perinteet, yhteiset sopimukset siitä, että on lupa levätä, lupa olla tekemättä mitään, lupa olla ”hyödytön” ja ”tulokseton”.

Jos ei pyhälle ole lupaa, riittävän vahvaa perinnettä, tulee pyhästäkin vain väline. Väline olla vielä tehokkaampi oikein levänneenä, väline pysyä fyysisesti teräkkönnössä, asettaa harrastustavoitteita, saada aikaan vapaa-ajan tuloja. Pyhästä tulee tyh-

jää, jos siltä puuttuu sisältö. Pyhästä tulee tyhjää, jos sen sisältö ja tarkoitus ovat vain arjen tavoitteissa.

Elämän sisältö, tarkoitus ja arvo on elämä itse. Jos käännämme kaiken välineeksi, jää itse elämä jalkoihin, elämä jää elämättä. Kirkon tehtävä ei ole kertoa ihmiselle, mikä ihmisellä on pielessä, missä ihminen on tehnyt tai toiminut väärin, mitä tämän olisi pitänyt jättää tekemättä tai mitä olisi pitänyt tehdä – elämä kertoo sen useimmiten itse.

Kirkon tehtävä on tarjota ihmiselle paikka kohdata Pyhä ja löytää pyhä itsessä, lähimmäisessä, arjessa, elämässä, työssä ja vapaa ajalla. Pyhän koskettava ihminen hakeutuu usein uudelleen ja uudelleen etsimään yhteyttä pyhään.

Mitä pyhä on? Jos sen voisi selittää, se ei olisi enää pyhä. Pyhä löytyy ja yllättää, opettaa itse itsestään – on elämänmittainen matka ymmärtää, mitä se on.

Susanna Airola-Topi

Vanhalla urkuparvella kanttori istui kuoron vieressä. Tilaa jäi niukasti ja tunnelma oli tiivis kun isompi kuororyhmä oli laulamassa.

Karjalan punahonka soi vanhoissa uruissa

Pakilan kirkko sai omat urut vuonna 1959, kymmenisen vuotta kirkon valmistumisen jälkeen.

Urkujen suunnittelusta ja rakentamisesta vastasi Veikko Virtasen urkurakentamo. Pakilan kuudentoista äänikerran mekaaniset urut edustivat aikanaan uudenlaista urkurakentamista.

1800-luvun lopulta 1950-luvulle saakka Suomessa rakennettiin niin sanottuja pneumaattisia urkuja. Niiden koneiston toiminta perustui ilmanpaineeseen. 1920-luvulta vuoteen 1967 saakka tehtiin myös sähköpneumaattisia urkuja.

Vajaan vuosisadan tauon jälkeen, 1950-luvulta lähtien, yleistyivät mekaanisten urkujen valmistus. Uuden kehityksen eturintamassa vaikutti Veikko Virtasen urkurakentamo. Mekaanisissa uruissa koskettimien liike ohjataan mekaanisen välityskoneiston avulla.

Veikko Virtanen, joka omasi myös kanttoriurkurin koulutuk-

Vanhojen urkujen pillit rakennettiin männystä ja kaappiosatammesta.

sen, aloitti urkujen rakentamisen isänsä puusepänerveästä 1950-luvun alussa. Mekaanisten urkujen rakentaminen merkitsi monin tavoin uutta aluevaltausta. Suomessa rakennetuista mekaanisista uruista Pakilan urut lukeutuvat ensimmäisen kymmenen joukkoon.

Urkujen rakentamisen oppikoulussa

– Urkujen rakentaminen merkitsi kovaa ponnistusta. Meitä oli 2-3 hengen porukka. Työnteko vaati aikaa, mutta myös intoa riitti. Moni asia piti opetella kantapään kautta, koska aiempaa kokemusta oli vähän, kertoo Veikko Virtanen.

Rakentamista vaikeutti osaltaan myös sodan jälkeinen pula-aika. Esimerkiksi tinasta oli puutetta eikä hyvää oksatonta puutakaan ollut ihan helposti saatavilla. Vanhojen urkujen pillit rakennettiin männystä ja kaappiosatammesta.

– Urkufasadin pillit ovat itäkarjalaista punahonkaa. Isäni sai hankittua sitä edullisella kaupalla, Veikko Virtanen muistelee.

Virtasen urkurakentamo on rakentanut sittemmin yli 160 urut. Pakilan kirkon urkujen jälkeen valmistuivat muun muassa Turun tuomiokirkon, Lahden Ristinkirkon ja Temppeliaukion kirkon urut. Näistä Turun Tuomiokirkon urut ovat 81 äänikerrallaan Suomen toiseksi suurimmat.

Veikko Virtanen on ollut jo vuosikausia eläkkeellä. Urkurakentamon toimintaa Espoossa jatkavat hänen poikansa, mutta 81-vuotias Virtanen piipahtaa tehtaalla edelleen silloin tällöin.

Jouni Pirttijärvi

Suomessa rakennetuista mekaanisista uruista Pakilan urut lukeutuvat ensimmäisen kymmenen joukkoon.

Pakilan seurakunnan kirkossa Hyvä Paimen

Unelma omasta kirkosta toteutui vuonna 1950 monenlaisen uurastuksen seurauksena. Uutta pääkirkkoa haaveiltiin sen jälkeen vuosikymmenet, kun tilat olivat alkaneet käydä ahtaiksi. Pakilan kirkko laajennettiin Hyvän Paimenen kirkoksi akateemikko Juha Leiviskän suunnitelman mukaan vuosituhannen alussa.

Seurakuntalaiset ovat rakentaneet Pakilassa kirkon pitkälle omin käsin, talkoilla. Unelma omasta kirkosta alkoi muotoutua, kun Pakilan kirkonkannatusyhdistys perustettiin 1927.

Seitsemän vuotta myöhemmin yhdistys osti valtion pakkohuutokaupasta Lepolantiellä sijaitsevan työväentalon, jonka piispa Max von Bonsdorff vihki seurakuntataloksi.

Talo palveli alueen jumalanpalveluselämän kiintopisteenä viisitoista vuotta, mutta se jouduttiin sodan jälkeen luovuttamaan takaisin alkuperäiselle omistajalle. Valtio maksoi takaisinluovutuksen yhteydessä yhdistykselle korvauksen, jonka seurauksena yhdistys hankki ”Kirkkorinne” palstan oman kirkon rakentamista varten.

Arkkitehti Yrjö Vaskisen nousemista kirkon suunnittelijaksi voidaan pitää varsin luonnollisena, sillä hän oli antanut korvaukselta apunsa, kun työväentalo muutettiin aiemmin seurakunnan toimitilaksi. Pakilan kirkko valmistui vauhdilla.

Peruskivan muurauksesta kirkon vihkimiseen kului vain runsas vuosi lakoista ja muista hankaluuksia aiheuttaneista tekijöistä huolimatta.

Istumapaikat vajaalle kahdellesadalle

Porvoon piispa Max von Bonsdorff vihki kirkon laskiaissunnuntaina 1950. Kirkossa oli istumapaikat vajaalle kahdellesadalle seurakuntalaiselle. Pyöreä alttarikaide sulki sisäänsä alttarin, joka alkuvaiheessa oli sijoitettu seinään päin paimenreliefin alapuolelle. Seinästä ulkonevaan saarnatuoliin kuljettiin alttarisivennyksestä.

Sakasti sijaitsi kerrosta alempana ja reitti sinne johti kapeita portaita pitkin. Kirkkosalin lisäksi käytössä olivat kirkkosaliin liittynyt seurakuntasali, kerho- ja kokoustilat, voimistelusalit, virasto ja vahtimestarin asunto.

Paikalliset yhdistykset olivat voimakkaasti mukana tukemassa kirkon toimintaa sen alusta lähtien. Tilojen yhteiskäyttö oli monipuolista, sillä seurakunnan perustamiseen saakka (1961) voimistelusalit oli vuokrattu NMKY:n käyttöön ja kaupungin kirjasto käytti yhtä kirkolla sijainnutta huonetta.

Paikallisten lahjoitusten lisäksi kirkkoon saatiin käyttöön myös Viipurin Mikaelin kirkon ehtoolisvälineet, jotka ovat edelleenkin Pakilan seurakunnan käytössä.

Kirkontorniin nostettiin vuosina 1954 ja 1956 kaksi kelloa. Nämä kellot palvelevat edelleenkin nykyisten kellosävelmien kahtena alimmaisena äänenä. Pakilan kirkon tornin yksi erikoispiirre oli, että aikanaan se samalla toimi myös savupiippuna.

Siipirakennus 1973 laajensi tiloja

Kirkon 25-vuotisjuhlan yhteydessä paljastettiin kirkon pääsisäänkäynnin yläpuolella oleva reliefi ”Sinapinsiemen”.

Kahdenkymmenen kolmen käyttövuoden jälkeen kiinteistöön rakennettiin siipirakennus vuonna 1973 arkkitehti Sakari Siitosen laatimien piirustusten mukaisesti. Käytössä olevat tilat laajenivat huomattavasti.

Siipirakennuksessa sijaitsivat sakaristo, ajanmukaiset kansliatilat, työhuoneet papistolle ja kirkkoherralle, vahtimestarin asunto ja alemmassa kerroksessa kerho ja askartelutilat. Siipirakennus oli käytössä vuosituhannen loppuun saakka. Huoneitten käyttöä mukautettiin useaan otteeseen kasvavan tarpeen mukaan.

Kahdeksankymmentä luvulla unelma kirkosta alkoi saada uuden muodon. Arkkitehti Olli Pekka Jokela voitti suunnittelukilpailun ”Lumienkeli” ehdotuksellaan. Laman äkillisen nousun seurauksena Helsingin seurakuntayhtymä jättäytyi kaikki rakennushankkeet yhdeksänkymmentä luvun alussa, niiden mukana Pakilan uuden kirkon toteuttamisen nykyisen rakennuksen pohjoispuolelle.

Vuosituhannen vaihdetta lähennettyäessä tämän suunnitelman rinnalla alettiin tutkia, voitaisiinko nykyistä kirkkoa laajentaa. Tehtävä annettiin akateemikko Juha Leiviskälle. Jo alustavien laajennuspiirustusten julkistamisen yhteydessä myös seurakuntalaiset alkoivat enenevässä määrin innostua Leiviskän esittämästä laajentamisvaihtoehdosta.

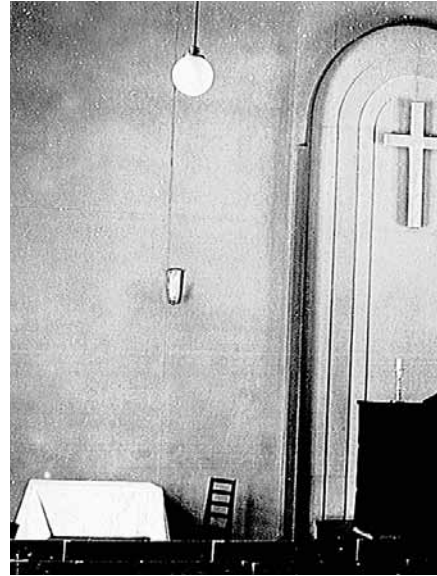
Tilat kaksinkertaistuivat vuonna 2002

Piispa Eero Huovinen vihki Hyvän Paimenen kirkon adventtisunnuntaina 2002. Entisestä kirkosta säilyivät oikeastaan vain kiinteistön rakenteet, urut, pirtin lattia ja kryptassa käytössä olevat vanhan seurakuntasalin kunnostetut tuolit. Vanha osan pinta-ala on 900 m² ja uuden 1880 m².

Uusi ja vanha nivoutuvat yhteen elegantin huomaamattomasti. Juha Leiviskä sommittelee arkkitehtuurinsa valon ja ti-

Kirkkoherra Sakari Repolan virkaanasettaminen marianpäivänä 1963.

Ensimmäisenä kirkkona vuosina 1934-40.

Piispantarkastus 1966. Päiväkerholaiset esittävät ohjelmaa.

Martat lahjoittivat vihkiröyryyn kirkkoon.

lan elementeistä. Näin hän toimi myös Hyvän Paimenen kirkossa. Rakentamisen yhteydessä hän keskittyi kirkkosalin ja alttarin puhuttelevuuteen ja toimivuuteen. Tällä hän pyrkii vahvistamaan kirkossa kävijän kokemusta nykyhetken sidotun paikan ja toisaalta tuonpuoleisen välisessä vuorovaikutuksessa.

Kirkkosalin lisäksi rakennuksessa on runsaasti tiloja seura-

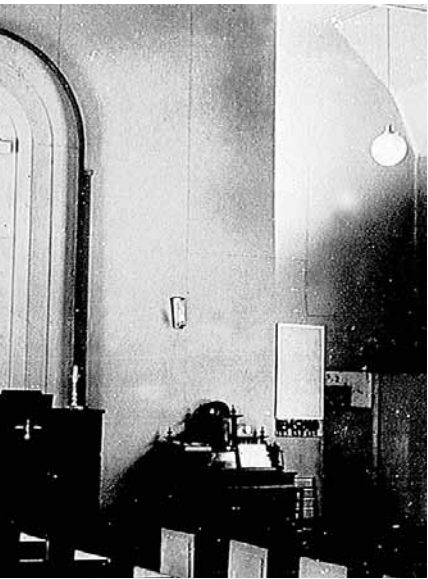
kunnan monipuoliselle toiminnalle. Rakennuksessa voi toimia useita ryhmiä samanaikaisesti.

Kokonaisuutta täydentävät Agneta Hobinin suunnittelemaat kirkkoketkiitit ja Markku Pääkkösen alttaritaideteos Gabrielin siipi. Hyvän Paimenen kirkon ääni kantautuu lähiympäristöön seitsemän kirkonkellon sävelinä, jotka on säveltänyt Tuomo Teirilä. Vanhojen urkujen lisäksi kirkossa on

urkurakentamo Martti Porthanin valmistamat ranskalaisen klassisen urkutyyppin mukaiset urut.

Paimensalissa oleva Hyvän Paimenen reliefi puhuttelee edelleen. Kirkon nimenä se kääntää katseet kohti seurakunnan keskellä toimivaa Vapahtajaa, joka antoi henkensä, jotta meillä olisi elämä.

imen näyttää suuntaa

47 toimi Pakilan työväentalo.

Vanhojen kellojen rinnalla soi viisi uutta messinkikelloa.

Puut ja villiviini kätkivät Pakilan kirkon ja sen siipirakennuksen suojaansa 90-luvulla

Kuin mäntymetsän kajastus

Akateemikko Juha Leiviskälle oli itsestään selvää, että Pakilan kirkon vanha kirkkosali säilyy itsenäisenä osana laajennussuunnitelmassa. Sali on mittasuhteiltaan sopusuhtainen ja valoisa. Suomalaisen klassismin piirteet näkyvät selvästi.

Keski-Euroopan esimerkit viitoittivat avaamaan alttariseinän ja suunnittelemaan uuden kirkkosalin aukaistun alttarin jatku-moksi. Wienissä sekä Nürbergissä ja monissa muissa Saksan ja Italian kaupungeissa on tästä monta mallia. Toisaalta tontin rajat asettivat omat ehtonsa suunnittelulle. Siipiosan saneli tilaohjelmassa kerrotut tarpeet.

Sisääntuloseinustan arkadikatos johdattelee Juha Leiviskän mukaan kirkkoon tulijan prosessiin, jossa hän etenee matalan holvikäytävä kokemuksen kautta aluksi vielä matalampaan aulaan. Kirkkoon kuljetaan nöyryyden kautta. Vasta kirkkosalissa tulija kääntyy kohti alttaria, kohti kohokohtaa.

– Altaria lähestyttäessä tila kasvaa ja valon määrä lisääntyy, Leiviskä kuvaa.

Hyvän Paimenen kirkossa alttari suuntautuu etelään. Tästä

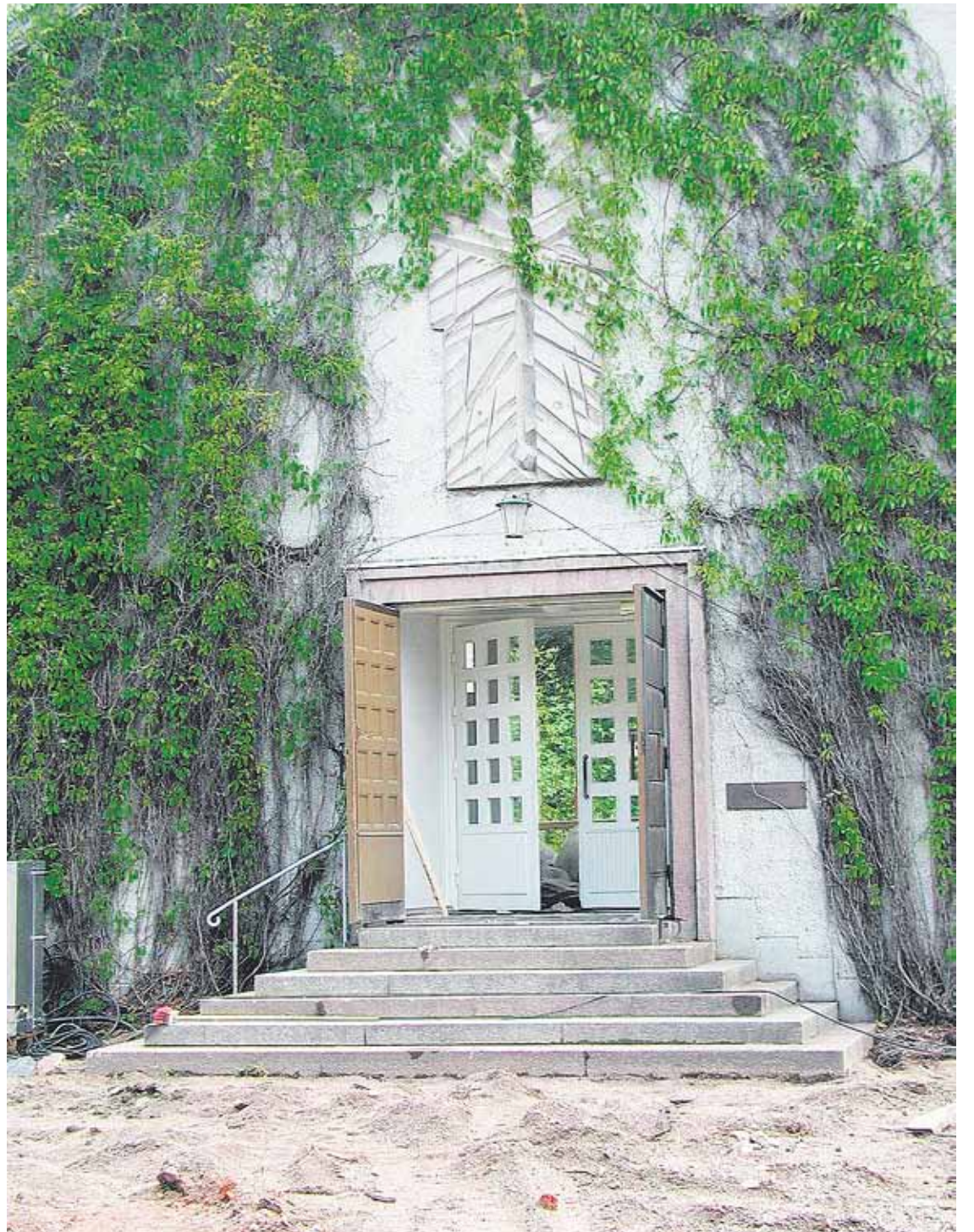
syystä alttarille tulevan valon määrä on kenties kaikkein voimakkain hänen suunnittelemistaan kirkoista juuri Pakilassa. Suoraa valoa kirkkoon ei silti juurikaan tule. Valo siivilöityy alttariseinän lomasta ja ylhäälle sijoitetuista isoista ikkunoista.

Tila jatkuu kuin tuonpuoleisena ylös

Juha Leiviskä muistuttaa, että hänen arkkitehtuuriaan on verrattu mäntymetsän läpi siivilöityväksi valoksi. Hän toivoo tämän toteutuvan myös Pakilan

Hyvän Paimenen kirkon arkkitehtuuria on verrattu mäntymetsän läpi siivilöityvään valoon.

Taisto Martiskaisen reliefi Sinapinsiemen on edelleen entisellä paikallaan ulko-oven yläpuolella. Rakentamisen yhteydessä näkymä avautui kirkon läpi vanhan alttariseinän toiselle puolelle.

alttariratkaisussa. Hän täsmentää kuvaustaan:

–Tila ei lopu. Se jatkuu ikään kuin tuonpuoleisena ylös ja eteenpäin alttariseinän läpi. Liike jatkuu kohti valoa.

Samalla kun tilan tuntu jatkuu tiedostetun maailman toiselle puolelle, Juha leiviskä toivoo, että valoa tulviva ja avaruutta aukova kirkkosali voisi olla omiaan lohduttamaan. Me tar-

vitsemme paljon enemmän lohdutusta kuin syyllistämistä, jota maailmassa on muutoinkin ihan tarpeeksi. Samaan hengenvetoon hän toteaa, että suurin ilo hänel-

le arkkitehtinä on käyttäjien tyytyväisyys.

Leo Norja

Hyvän Paimenen kirkko on akateemikko Juha Leiviskän suunnittelema.

50-luvun Pakilan nuorten ympyrä sulkeutui

Rintamamiestalo Pakilantien varrella on remontoitu hienoon kuntoon. Kuistit on lisätty, ja hiljattain otettiin vielä maalämpö käyttöön. Tässä on nyt Ilmi ja Matti Lehden yhteinen koti. Aivan kuin ympyrä olisi sulkeutunut.

TV2:ssa elämäntyönsä tehnyt Matti muistaa vielä hyvin, mikä paratiisi Pakila oli ”stadissa” kasvaneelle pojalle sodan jälkeen.

Kun tonttia alettiin raivata, ympärillä oli metsää ja pöheikköä. Vesi haettiin Pikkusuontien kulmassa olleesta vesipostista.

Läheltä löytyi pian kavereita. Näillä Kivimäentien pojilla tuntui olevan harrastuksia, joihin he aina välillä katosivat.

– Pojat vetivät minutkin mukanaan Pakilan kirkon nuorisotyöhön. Siellä oli lentopalloa, kilpailuja, ohjelmallisia iltoja, kaiken kaikkiaan reipasta toimintaa. Hartaudetkin kuuluivat luonnollisena osana ohjelmaan, Matti kertoo.

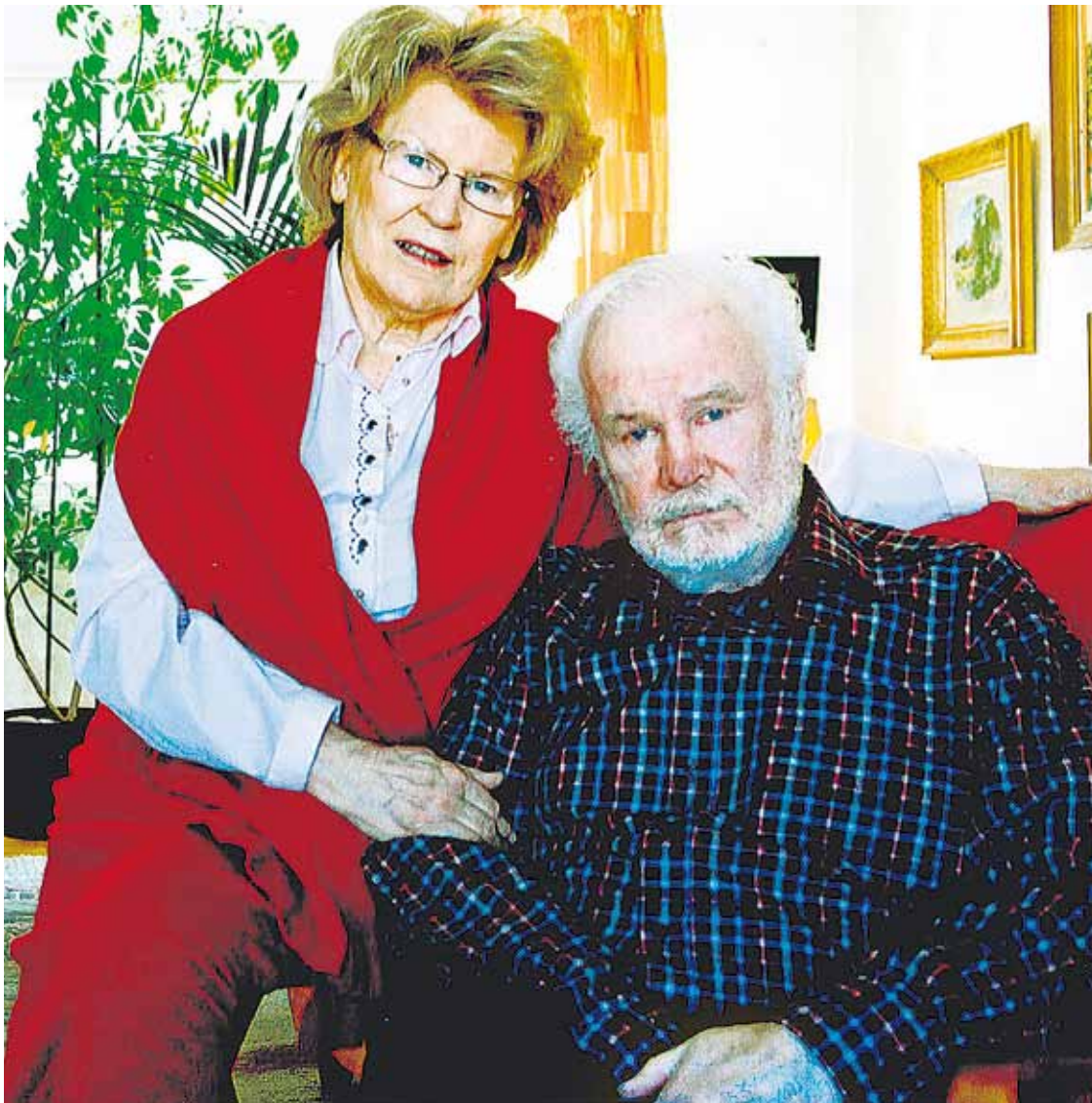
Tillanen, Lehtinen, Tamminen, Paganus

Vastavalmistunut naisteologi Raili Tillanen (myöhemmin Seppälä) oli toiminnan sydän ja sielu. Apunaan hänellä oli teologian ylioppilas Kalevi Lehtinen. Tutuksi tulivat myös Pakilan oma pappi Sakari Tamminen ja kanttori Klaus Paganus.

Musikaalinen, viulua soittava Matti lauloi pian sekä nuortenettä kirkkokuorossa.

Kesällä porukka kulki pyörillä Lehtisaaressa. Siellä oli Malmin suuren, jakamattoman seurakunnan kesäkotia, jota myös Pakila käytti. Lehtisaaren kesät ovat muistoissa niin Matille kuin Ilmillegin aurinkoinen saareke nuoruuden muuten niukassa elämässä.

Kesäkodille sai aina mennä, sieltä sai ruokaa ja yösijankin, kaikki mahtuivat ja kaikki viihtyivät. Iltanuotiot rantakalliolla

Ilmi ja Matti Lehti ovat muuttaneet takaisin nuoruutensa Pakilaan. Seurakuntanuorten vappusketsissä (vas.) pitkää Sakari Tammista näytteli kaksi päällekkäin olevaa poikaa.

olivat mieleenpainuvia.

Pakilan joukko veti seurakunnan toimintaan

Ilmin tie Pakilan seurakuntanuorten pariin oli hankalampi. Perheen evakkomatka oli päättynyt Kaarelan kartanon alueelle, josta perhe sai asunnon ja työtä. Rippikoulun käytyään Ilmi kaipasi jotain jatkoa sille, mutta nuorille ei ollut toimintaa. Seurakunnan käytössä oli vain koulun voimistelusal.

Eräänä lauantai-iltana Kaarelaan saapui

Pakilasta joukko nuoria vetäjiä.

– Sen jälkeen oli aivan pakko päästä joka lauantai Pakilan kirkolle muiden nuorten pariin, vaikka matka pimeitä polkuja myöten oli hankala. Kaarelassa aloin pitää tyttökerhoa ja pyhäkoulua, Ilmi kertoo.

Kesällä 1958 seurakuntanuoret tekivät retken Lappiin. Matka eteni mutkitellen bussilla Itä-Suomen kautta aina Utsjoelle asti ja kesti peräti kaksi viikkoa.

Ilmi ja Matti olivat tuohon aikaan kiinnostuneita toisistaan mutta pitivät ujoina tunteensa omana tietonaan. Opiskelu ja työ veivät heidät erilleen, ja kumpikin avioitui tahollaan.

Seppälöiden palattua PaNun alkoivat kokoontua

Pakilan nuoret pitivät yhteyttä johtajaansa Raili Seppälään, joka miehensä kanssa toimi Namibiassa lähetystyössä parikymmentä vuotta. Kun Seppälän 7-henkinen perhe palasi Suomeen, alkoivat PaNun (=Pakilan Nuoret) kokoontua säännöllisesti.

Raili ja Matti Seppälä toimivat kokoavana voimana. Vieläkin pidetään rätitalkoita eli lähetetään vaatteita Venäjälle ja Afrikkaan, tehdään retkiä ja kokoonnutaan kirkolla ja kodeissa. Naisilla oli saunaseurakin, jossa tutkittiin ”märkää Sanaa”.

Kymmenisen vuotta sitten tapahtui, että PaNun retkellä Ilmi ja Matti löysivät toisensa uudelleen.

– On suurta lahjaa, että on tällainen ystäväpiiri, joka tukee ja auttaa vaikeissa vaiheissa, joita meilläkin molemmilla on ollut.

– Meitä nuoria ohjattiin 1950-luvulla luonnollisesti ja raikkaasti sisälle hengellisiin asioihin. Siemenet ovat tärkeitä! Missähän me olisimme ilman Pakilan kirkkoa?

Anja Tiilikainen

Vapaaehtoisia monissa tehtävissä

Seurakunnassamme toimii erilaisissa tehtävissä joukko vapaaehtoistyöntekijöitä. He tekevät tärkeää työtä. Parhaimmillaan vapaaehtoistyö antaa apua seurakunnalle sekä iloa ja sisältöä vapaaehtoisen omaan elämään.

Pyysimme joukkoa seurakuntamme vapaaehtoistyöntekijöistä kertomaan omasta tiestään vapaaehtoistyössä. Esitimme heille kolme kysymystä:

1. Vapaaehtoistyötehtäväsi?
2. Mikä sai lähtemään mukaan toimintaan?
3. Mikä motivoi jatkamaan ja miksi suosittelisit osallistumista muillekin?

Jos innostut itse tämän kautta vapaaehtoistyön mahdollisuuksista, ota rohkeasti yhteyttä seurakuntaan. Työtehtäviä on monenlaisia.

Viena Tommiska

1. Pyhäkoulun opettaja
2. Viena Tommiska on osallistunut lasten kerho- ja pyhäkoulutoimintaan jollakin tavalla jo yli puolet elämästään. Kiinnostus lapsiin ja halu seurata heidän suhtautumista uskoon sekä halu tehdä jotakin omassa seurakunnassa on saanut hänet aikanaan lähtemään pyhäkoulun opettajaksi.
3. Edellä mainitut syyt motivoivat jatkamaan ja vapaaehtoistyö

tuo väylän omaan seurakuntaan ja seurakuntalaisiin.

Liisa Kaskinen

1. Ehtoollisavustus ja lähetystyön

tukeminen eri tavoin

2. Liisa Kaskinen aloitti ehtoolisavustuksen jäätyään eläkkeelle työelämästä. Siihen hän päätyi tuolloin miettiessään sopivaa pal-

velutehtävää omassa seurakunnassa. Kiinnostus lähetystyöhön alkoi jo nuorena.

3. Seurakuntayhteys vahvistaa uskoa ja yhdessä tekeminen saa aikaan hyvää. Lähetystyö on monipuolista auttamistyötä. Sen kautta ihmiset saavat apua ongelmiinsa ja kuulevat evankeliumin sanomaa.

Kerttu Tamminen

1. Lähetyspiirin vetäjä Paloheinän kirkolla sekä Nepal-piirin aktiivi Hyvän Paimenen kirkolla
2. Kerttu Tamminen on toiminut erilaisissa lähetyspiireissä vetäjänä yli 50 vuoden ajan. Aikanaan avioituessaan seurakuntapastorin

Ääripäät hohtavat Agneta Hobinin tekstiileissä

Luonnon värivalinnat olivat tärkeä inspiraation lähde Hyvän Paimenen kirkkotekstiilien suunnittelijalle, tekstiilitaiteilija Agneta Hobinille.

Neliskulmaisia spektrolititteja samettisessa kasukassa. Paikkana Länsi-Pasilan kappeli 1980-luvulla. Kasukka ja betoniseinät muodostivat harmonisen, sielun silmiä hoitavan kokonaisuuden. Näky oli järjestyttävän kaunis.

Kasukan tekijä oli tekstiilitaiteilija Agneta Hobin, joka oli voittanut kirkkotekstiilikilpailun vuonna 1985. Kun Pakilan kirkkoa laajennettiin, tekstiilitaiteilija löytyi omasta takaa, sillä Agneta Hobin asuu Pakilassa ja hänen ateljeensa on ollut kodin vieressä kymmenen vuotta.

Hyvän Paimenen kirkon tekstiilit suunnitteli taiteilija, jonka töitä on ollut näytteillä Kanadasta Japaniin ja joita löytyy muun muassa New Yorkin, Pariisin ja Geneven suurlähetystöistä. Hobin voitti Pohjoismaisen tekstiilitaiteen palkinnon vuonna 2001 ja hänet valittiin vuoden tekstiilitaiteilijaksi vuonna 2004.

Ateljeen seinällä uusimmat työt

Hobinin ateljeen seinällä hohtavat uusimmat työt, joissa kiiltää katinkulta eli muskoviitti metallilankoihin kudottuna. Kirkolla välkehtivät samoista materiaaleista kudotut lasten kappelissa riippuvat työt. Hurmaavan kauniissa punaisessa kasukassa ja alttari-vaatteessa kimmeltävät silkkiin kiinnitettynä onyx-kiviset ”pihlanmarjat”.

Agneta Hobin viettää pitkiä aikoja perheen kesäsaarella Kerimäellä. Syntyperäinen helsinkiläinen taiteilija elää kahden ääripään luovassa jännitteessä: sekä urbaani elämä että elämä ”landella” ovat kumpikin tärkeitä.

Agneta Hobin esittelee kädessään olevaa työtä, jossa muskoviitti välkehtii kalansuomujen tapaan. Taustalla uusin työ Braccioletto piccolo eli pieni rannerengas, joka on mukana Kaapelitehtaalla avautuvassa näyttelyssä.

Luonnossa ollaan kaupungissa tehdään

– Luonnossa värivalinnat ovat ai-

na oikein, niiden katseleminen on tärkeää. Maalla kalastellaan, kerätään marjoja ja ollaan, kau-

pungissa työ on kurinalaista. Taiteilija on yksityisyrittäjä, Hobin muistuttaa.

Hyvän Paimenen kirkon tekstiilien suunnittelu oli laajamittainen projekti. Tekstiilien suunnitteluvaihetta hän kehuu hienoksi, sillä yhteistyö Juha Leiviskän ja kirkkoherran kanssa sujui mutkattomasti.

Alttariseinän tilataideteos, Markku Pääkkösen Gabrielin siipi, antoi aineettomuudessaan synnyn vastakohdilleen, maanläheisille vihreille liturgisille vaatteille, jotka kuvaavat mullasta lähtevää kasvua. Harmonia arkkitehtuurin kanssa on taiteilijalle tärkeä ja se näkyy – näkyi jo Pasilan töissä!

Väri muuttui, kun silkki vietiin kirkkoon

Hauskana yksityiskohtana Hobin kertoo työn tarkkuudesta, kuinka kirkon tiililattia yllättäen muutti jo valitun vihreän raakasilkkin värin. Värivalinnat oli tehtävä paikan päällä. Marian sininen otti perinteisen violetin paikan ja toi taiteilijalle läheisemmän naisellisen elementin mukanaan.

Hienostunut sininen väri puhuu hiljaisesti Marian, uskon äidin, läsnäolosta. Agneta Hobin sanoo, että kirkkotekstiilejä suunniteltaessa paikan henki ja lähtökohdat tekevät prosessista mielenkiintoisen.

Hobin kertoo pitävänsä laulu-yhtye Lumen valon meditatiivisesta laulusta. Tekstiilitaiteilijalla on oma meditaationsa: hän viikaa metallilangoista vekatut työnsä aina itse. Käsillä tekeminen on kristikunnassa vanha tapa mietiskellä. Luomistyö on työtoveruutta Luojan kanssa ja kauneus hoitaa katsojaa.

Vanhasta Kaatialan kaivoksesta Kuortaneella käyttöön otettu katinkulta muuttuu taiteilijan kädessä valoa heijastavaksi pinnaksi. Meditaatiota sekini.

teksti ja kuva
Annele Martin

saa tehdä maailmanlaajuista auttamistyötä sekä solmia pitkäaikaisiakin ystävyysuhteita.

Pirkko Bang

1. Yhteisvastuukerääjä, ystäväpalvelussa toimiminen ja laulaminen seurakunnan kuorossa.

2. Pirkko Bang on toiminut yhteisvastuukerääjä jo yhdeksän vuotta. Hän lähti mukaan, kun keräyksessä mukana ollut henkilö lopetti ja häntä pyydettiin jatkamaan. Eri kuoroissa hän on laulanut aina, ja oman seurakunnan kuoroon hän päätti liittyä vuonna 1995 käytyään kuuntelemassa hyvin soivaa kirkkokuoroamme.

3. Pirkko Bangia motivoi tunne,

että on tärkeä jossakin ja jollekin. Osallistuminen mahdollistaa ihmiselle oman asuinalueen lähipiirin avartumisen.

Urpo Mukala

1. Seurakuntaneuvosto, ehtoollisavustus ja tekstien lukeminen messuissa.

2. Oltuaan ehdokkaana ensimmäistä kertaa seurakuntavaaleissa, Mukalaa ei vielä valittu. Vaalien jälkeen kirkkoherra lähetti hänelle kutsun ehtoollisavustajakurssille, ja hän päätti osallistua. Viime vaaleissa hänet valittiin seurakuntaneuvoston jäseneksi.

3. Urpo Mukalalle osallistuminen näihin tehtäviin on periaatekysymys. Hänen mielestään tehtävät ovat erittäin antoisia.

Teksti ja kuvat
Sanna Vuori

kanssa hänestä tuntui luonnolliselta toimia myös itse seurakunnassa.

3. Pienpiireissä on rikasta käydä, koska tapaa toisia uskovaisia,

PAKILAN SEURAKUNTA KOKOONTUU

HYVÄN PAIMENEN KIRKKO, PALOSUONTIE 1
Katso tiedot takasivulta.

PALOHEINÄN KIRKKO, REPOVUORENTIE 12

La 27.3. klo 15–18 **Pääsiäisperinnepäivä perheille**. Askartelua, lauluja, leikkejä sekä kahvio. Tuotto kummikohteeseen Sortavalaan lastenkotiin.

Ma 29.3. klo 18–20 **Polku pääsiäiseen** lapsille ja aikuisille. Polku päättyy kirkkosaliin. Ehtoollinen klo 19 ja 19.45.

Su 25.4. klo 17 **Israel-ilta**. Helsingin juutalaisen seurakunnan hallituksen puheenjohtaja Roni Smolar: Minun Israelini. Ilon lähde -lauluryhmä.

Su 30.5. klo 11 **Messu Paloheinän kirkossa**. Tiia Tuovinen, Antti Kylliäinen, Sini Honkanen.

Peittopiiri parillisten viikkojen maanantaisin klo 13.

Ilon lähde -lauluryhmän harjoitukset parittomien viikkojen maanantaisin klo 19.

Lähetyspiiri parillisten viikkojen tiistaisin klo 15.

Kutomakerho keskiviikkoisin klo 19.

Perhekerho torstaisin klo 10–12.

Healing Rooms -rukousklinikka torstaisin klo 18.30–20.30. Rukouspalvelua parantumisen puolesta.

Aamurukouspiiri perjantaisin klo 9.

TORPPARINMÄEN KORTTELITALO, KÄRÄJÄTUVANTIE 3
Eläkeikäisten kerho maanantaisin klo 13.

Torpparinmäen martat seuraavina sunnuntaina klo 18: 28.3., 18.4. ja 2.5.

ITÄ-PAKILAN SEURAKUNTAKOTI, YHDYSKUNNANTIE 21

Eläkeikäisten kerho torstaisin klo 13.

LAPSI-, PERHE- JA PYHÄKOULUTYÖ

La 27.3. klo 15–18 **Pääsiäisperinnepäivä perheille** Paloheinän kirkolla. Askartelua, laulua, puffetti.

Su 28.3. klo 11 **Afrikkalainen gospelmessu perheille** Hyvän Paimenen kirkolla. Satu-Elina Ansas, Jouni Pirttijärvi, Tanja Berg, Sini Honkanen.

Su 9.5. klo 10 **Kansanlaulukirkko perheille Paloheinän majalla**. Pyhäkoulujen kevätkauden päätösjuhla, jonka jälkeen on Leijonien järjestämä äitienpäiväntapahtuma.

Perhekerhot. Hyvän Paimenen kirkolla tiistaisin klo 10–11.30 ja Paloheinän kirkolla torstaisin klo 10–11.30. Itä-Pakilan perhekerho jatkuu vasta syksyllä.

Pyhäkoulut sunnuntaisin klo 11 Hyvän Paimenen kirkolla ja Itä-Pakilan seurakuntakodilla, ei perhekerhosunnuntaina eikä pääsiäisaamuna.

Päiväkerhot. Vapaita paikkoja ja lisätietoja voi kysyä Tanja Bergiltä, p. 2340 5554.

VARHAISNUORISOTYÖ

Ohjelma verkkosivuilla sekä varhaisnuorille postitettavassa Kertsi-lehdessä. Katso myös erilliset mainokset.

TAPAHTUMIA VARHAISNUORILLE

Ke 24.3 klo 17–19 **Pääsiäisarkarteluilta** Kirkonkellarissa.

Ke 14.4. klo 17–19 **Juhlavuoden askarteluilta** Kirkonkellarissa. Askarteluillat ovat 7–14-vuotiaille tytöille ja pojille. Ei ennakkoilmoittautumisia.

Ti 27.4. **Reippailutaretki Huimalaan Vantaalle**. Lisätiedot Kertsissä ja verkkosivuilla.

AFRIKKALAINEN GOSPELMESSU KOKO PERHEELLE

Sunnuntaina 28.3. klo 11 Hyvän Paimenen kirkossa

Saarnan teemana riisuminen, Tanja Berg.
Musiikista vastaavat Sini Honkanen ja bändi.
Pappeina Satu-Elina Ansas ja Jouni Pirttijärvi.

Messun jälkeen tarjolla kasvissosekeittoa ja sämpylöitä lähetystyön hyväksi.

Taizé on tullut tunnetuksi hiljaisuuden viljelystä, rukouselämästä ja kaanonina laulettavista rukouslauluista.

Lähde Taizén yhteisöön toukokuussa

Pakilan seurakunta järjestää matkan Taizén ekumeeniseen yhteisöön Etelä-Ranskaan 13.–16.5.

Taizé on veli Rogerin vuonna 1940 perustama ekumeeninen ja kansainvälinen kristillinen yhteisö. Se on tullut tunnetuksi hiljaisuuden viljelystä, rukouselämästä ja kaanonina laulettavista rukouslauluista.

Matka on suunnattu erityisesti nuorille aikuisille. Vetäjinä toimivat pastori Satu-Elina Ansas ja kanttori Sini Honkanen. Matka maksaa yhteensä noin 500 euroa. Hinta koostuu lentolipuista sekä majoitus- ja ruokailukuluista Taizéssa. Lopullinen hinta tarkentuu myöhemmin.

Ilmoittautumiset virastoon

huhtikuun puoliväliin mennessä, p. 2340 5500. Lisätietoja matkasta antavat Satu-Elina Ansas, p. 2340 5534, satu-elina.ansas@evl.fi ja Sini Honkanen, p. 2340 5536, sini.honkanen@evl.fi.

Lisätietoa Taizén yhteisöstä www.taize.fr/fi

Yhteisvastuukeräyksen väliaikatietoja

Maaliskuun neljänteen päivään mennessä Yhteisvastuukeräykselle oli Pakilan seurakunnassa kerätty 6 967 euroa. Tästä summasta reilun puolikkaan eli 3 711 euroa keräsivät nuoret lipaskeräyksellä 13.2. Kiitokset kaikille keräykseen osallistuneille!

Yhteisvastuukeräys jatkuu huhtikuun loppuun. Jos olet kiinnostunut keräystyöstä, ota yhteyttä seurakuntamme diakoneihin. Lahjoittaa voi myös lahjoituspuhelimien ja alla olevien pankkitilien kautta. Lahjoituspuhelin 0600-1-2010 (10,10 euroa / puh. + pvm)
Nordea 208918-6775
Pohjola Pankki 500001-20236228
Sampo 800016-51651
Handelsbanken 313110-465124
Aktia 405500-1414841
Pakilan srk:n viitenro: 308456

Yhteisvastuukeräyksen väliaikatietoja. Kuvassa Maija Kirves, Carina Lievendahl ja Pirkko Bang.

VIVALDIN VUODENAJAT

ti 18.5. klo 19 Hyvän Paimenen kirkossa.
Länsi-Helsingin Kamariorkkesteri,
solistina ja johtana Jan Söderblom.

Vapaa pääsy

Järjestäjät: Pakilan seurakunta, Länsi-Helsingin Musiikkiopisto, Helsingin kaupungin Lähiöprojekti

”OI, RAKKAIN JEESUKSENI”

Hiljaisen viikon virsi-ilta.
Tiistaina 30.3. klo 19
Hyvän Paimenen kirkossa.
Rauno Myllylä.

J. S. BACH: MATTEUS-PASSIO

Kannelmäen kirkko (Vanhaistentie 6)
lauantaina 27.3. klo 18

Hyvän Paimenen kirkko (Palosuontie 1)
Palmusunnuntaina 28.3. klo 18

Pakilan koraalikuoro Musica Sacra
ja passio-orkesteri johtaa Rauno Myllylä

Tuomas Katajala, evankelista ja tenoriaariat
Jorma Hynninen, Jeesus
Sirkka Lampimäki, sopraanoaariat
Essi Luttinen, alttoaariat
Raimo Laukka, bassoaariat
Andrus Mitt, Pietari ja Juudas

Liput 20/10 euroa (1,5 tuntia ennen ovelta)

KRISTITTYJEN YHTEINEN YLÖSNOUSEMUSJUHLA

Maanantaina 5.4. klo 17 Risteyspaikassa, Paloheinäntie 9.
Puhujina Jouni Pirttijärvi ja Arto Sädeaho.
Musiikista vastaavat Junnu Aaltonen, musiikkiryhmä ja Ilon lähde -lauluryhmä.
Rukouspalvelua, lastenohjelmaa ja kahvitarjoilu.
Järjestää Risteyspaikka seurakunta ja Pakilan seurakunta.

SURURYHMÄ

Sururyhmä on tarkoitettu ihmisille, joita kuolemantapaus on koskettanut lähipiirissä. Ryhmässä voi helpommin jakaa yhdessä vaikeita asioita.
Ryhmä kokoontuu viitenä peräkkäisenä keskiviikkona 14.4.–12.5. klo 17.30–19.00 kirkon Yläsalissa. Ryhmänvetäjinä toimivat pastori Annele Martin ja diakoni Helena Sipilä.
Tiedustelut ja ilmoittautumiset Helena Sipilälle 12.4. mennessä, puh. (09) 2340 5553 tai helena.sipila@evl.fi.
Ilmoittautuminen ei ole pakollinen, muutoinkin saa tulla.

KESÄKONSERTIT HYVÄN PAIMENEN KIRKOSSA

Su 6.6. klo 18 **Kesäillan musiikki**
Katri Vesanen, urut ja Timo Vanhamäki, viulu

Ti 6.7. klo 13 **Eino Leinon päivän matinea**
Musiikista ja runoista vastaa Rauno Myllylä

Ke 7.7. klo 19 **Kesäillan musiikki**
Aarne Pelkonen, baritoni ja Tommi Alakärppä, kitara

Ke 11.8. klo 19 **Kesäillan musiikki**
Markku Mäkinen, urut

Kaikkiin kesäkonsertteihin on vapaa pääsy.

Lupa tuntea -ryhmä alkaa syksyllä

Syyskaudella 2009 Pakilan seurakunnassa toteutettiin ensimmäistä kertaa Krito-ryhmä (sie-lunhoidollinen tukiryhmä) nimeltään ”Toiveena sisäinen parantuminen”. Ryhmä kokoontui viikottain 12 kertaa.

Kokemukset olivat myönteisiä, joten ensi syksynä käynnistämme uuden samantyyppisen ”Lupa tuntea” -ryhmän. Siinä osallistujien tavoitteena on tutustua omiin tunteisiinsa ja etsiä välineitä rikkaampaan ja tasapainoisempaan tunne-elämään.

Ryhmässä taataan luotettavuus, tasa-arvoisuus ja mahdollisuus puhua selkeiden pelisääntöjen ja ryhmän rakenteen suojissa. Käsitteilyn aiheena on tunteidemme koko kirjo: pelot, kiukku, kateus, häpeä, syyllisyys ja suru, kuten myös myönteiset tunteemme ilo ja rakkaus.

Johtavana periaatteena vertaisryhmissä on se, että antaessaan saa ja mottonamme ”Kristus kantaa meitä ja me kannamme toinen toisiamme”.

Ryhmä aloittaa syyskuussa. Tarkempia tietoja elokuussa Kirkko ja kaupunki -lehden ”Seurakunnissa tapahtuu” -palsalta sekä Pakilan seurakunnan verkkosivuilla.

Eija Honkala

*Krito-ryhmän vetäjä
eija.honkala@kolumbus.fi*

GABRIEL FAURÉ: REQUIEM

Su 16.5. klo 18 Hyvän Paimenen kirkossa.
Pakilan seurakunnan Vox Sonora -kuoron ja Herttoniemen seurakunnan kamarikuoro Oran yhteiskonsertti.
Vapaa pääsy.
Ohjelma 5 euroa.

PAKILAN SEURAKUNNAN PALVELUMUISTIO

KOTISIVUT NETISSÄ
www.helsinginseurakunnat.fi/pakila

KIRKKOHERRANVIRASTO 2340 5500
Avoimma ma, ti, to, pe klo 10–14 ja ke klo 12–18
Hyvän Paimenen kirkko, Palosuontie 1, 00660 Helsinki
pakila.srk@evl.fi
työntekijöiden sähköpostiosoitteet: etunimi.sukunimi@evl.fi
Päivystävä pappi 2340 5502
paikalla ma, ti, to, pe klo 10–14 ja ke klo 13–17
Virkatodistukset seurakuntayhtymästä 2340 5000
Helsingin seurakuntayhtymän Palveleva Puhelin 10071
joka ilta klo 21–03

SEURAKUNNAN TOIMIPAIKAT

Hyvän Paimenen kirkko, Palosuontie 1
Paloheinän kirkko, Repovuorentie 12
Torpparinmäen korttelitalo, Käräjäntuvantie 3
Itä-Pakilan seurakuntakoti, Yhdyskunnantie 21

PASTORIT

Leo Norja kirkkoherra 2340 5510
Susanna Airola-Topi lapsi- ja perhetyö 2340 5535
Satu-Elina Ansas kansainvälinen työ 2340 5534
Antti Kylliäinen nuorisotyö 2340 5531
Annele Martin aikuistyö 2340 5533
Jouni Pirttijärvi tiedotustyö 2340 5530
Tiia Tuovinen rippikoulutyö 2340 5532

KANTTORIT

Sini Honkanen 2340 5536
Alla Lasonen 2340 5538
Rauno Myllylä 2340 5537

KIRKKOHERRANVIRASTO

Ulla Turunen ulla.l.turunen@evl.fi 2340 5500
Carina Lievendahl talousasiat 2340 5514

SUNTIOT

Päivystävä suntio 2340 5520
Mirja Korhola 2340 5515
Anna-Maija Korhonen 2340 5542
Terhi Mäenpää 2340 5540
Vesa Pihlaja 2340 5544
Lilian Rajamets 2340 5543

DIAKONIAITYÖ

Anna-Kaisa Honkanen diakoni 2340 5552
päivystys ti klo 10–12 Hyvän Paimenen kirkko
Helena Sipilä diakoni 2340 5553

VARHAISNUORISOTYÖ

Sannamari Ryhtä nuorisotyönohjaaja 2340 5551
Marja Vainikka nuorisotyönohjaaja 2340 5550

LAPSITYÖ JA KOULULAISTEN ILTAPÄIVÄKERHOT

Tanja Berg 2340 5554
Johanna Ilves 2340 5564
Kaarina Kangasmaa myös ip-kerho 2340 5556
Ilona Lahtomaa 2340 5563
Maikki Lahtomaa myös ip-kerho 2340 5562
Terttu Martikainen 2340 5561
Paloheinän päiväkerho 2340 5560
Helkky Pennanen iltapäiväkodin johtaja 2340 5555
Andreas Carena assistentti

KEHÄRISTI

Pakilan seurakunnan lehti

13. vuosikerta

Päätoimittaja:
Leo Norja
puh. 2340 5510

Toimitus:
Sirpa Tolin
puh. 724 7937

Toimitusneuvosto:
Susanna Airola-Topi
Päivi Linna
Leo Norja
Jouni Pirttijärvi
Sirpa Tolin
Sanna Vuori

Toimituksen osoite:
Pakilan kirkkoherranvirasto
Palosuontie 1
00660 Helsinki

Levikki: 7000 kpl

Kustantaja:
Kustannus-Oy Kotimaa

Painopaikka:
Lehtipaino Keski-Uusimaa

Seuraava lehti
ilmestyy 8.9.2010

PAKILAN SEURAKUNTA KOKOONTUU

HYVÄN PAIMENEN KIRKKO PALOSUONTIE 1

Sunnuntaisin kirkkokahvit messun jälkeen Paimensalissa. Su 28.3. klo 11 **Afrikkalainen gospelmessu perheille**. Satu-Elina Ansas, Jouni Pirttijärvi, Tanja Berg, Sini Honkanen ja musiikkiryhmä. Ei pyhäkoulua. Messun jälkeen kasvissosekeittoa ja sämpylöitä lähetystyön hyväksi. Su 28.3. klo 15.30 **Pakilan Tormaystävät ry:n sääntömääräinen vuosikokous** kirkon Pirtissä. Käsitellään sääntöjen 13. pykälän asiat. Kokousasiakirjat saatavilla ennen kokouksen alkua. Kokouksen alussa eläkkeelle jäänyt Yleisradion toimittaja Hannu Reime kertoo ajan-kohtaista Virosta ja Baltiasta. Su 28.3. klo 18 **Johan Sebastian Bachin Matteus-passio**. Pakilan koraalikuoro Musica Sacra ja passio-orkesteri johtaa Rauno Myllylä. Solisteina Tuomas Katajala, Jorma Hynninen, Sirkka Lampimäki, Essi Luttinen, Raimo Laukka ja Andrus Mitt. Liput 20/10 € (1,5 tuntia ennen ovelta). Ti 30.3. klo 13 **Laulun Siivin -yhteislaulutilaisuus** Kryptassa. Kanttori Alla Lasonen. Ti 30.3. klo 19 **”Oi, rakkain Jeesukseni”**. Hiljaisen viikon virsi-ilta. Rauno Myllylä. Ke 31.3. klo 13 **Hiljaisen viikon päiväehtoollinen**. Jouni Pirttijärvi, Anna-Kaisa Honkanen, Helena Sipilä, Rauno Myllylä. Ke 31.3. klo 19.30 **Nuorten messu**. Antti Kylliäinen, Tiia Tuovinen, Sini Honkanen. To 1.4. klo 19 **Kiirastorstain messu**. Satu-Elina Ansas, Tiia Tuovinen, Rauno Myllylä. Pe 2.4. klo 11 **Pitkäperjantain jumalanpalvelus**. Susanna Airola-Topi, Alla Lasonen ja Vox Sonora -kuoro. La 3.4. klo 23 **Pääsiäisyön messu**. Leo Norja, Susanna Airola-Topi, Sini Honkanen. Su 4.4. klo 11 **Pääsiäisaamun messu**. Jouni Pirttijärvi, Satu-Elina Ansas, Alla Lasonen ja Vox Sonora -kuoro. Ei pyhäkoulua. Ma 5.4. klo 11 **Jumalanpalvelus**. Satu-Elina Ansas, Sini Honkanen. Ma 5.4. klo 17 **Kristittyjen yhteinen ylösnousemusjuhla** Risteyspaikassa, Paloheinäntie 9. Puhujina Jouni Pirttijärvi ja Arto Sädeaho, musiikista vastaavat Junnu Aaltonen, musiikkiryhmä ja Ilon lähde -lauluryhmä. Ru-

kouspalvelua, lastenohjelmaa ja kahvitarjoilu. Järjestää Risteyspaikka seurakunta ja Pakilan seurakunta.

Su 11.4. klo 11 **Messu**. Antti Kylliäinen, Leo Norja, Sini Honkanen.

Ti 13.4. klo 13 **Laulun Siivin -yhteislaulutilaisuus** Kryptassa. Kanttori Alla Lasonen.

Ke 14.4. klo 18 **Kirjallisuuspiiri** Kryptassa. Kirjailija Antti Tuuri kertoo ystävästään Erno Paasilinnasta, kirjailijasta ja väkevistä vallanpitäjien kriitikosta. Tuurin esitys perustuu hänen keväällä 2009 ilmestyneeseen teokseensa ”Lähikuvassa Erno Paasilinna”.

Ke 28.4. klo 19.30 **Nuorten messu**. Tiia Tuovinen, Susanna Airola-Topi, Sini Honkanen.

Su 2.5. klo 11 **Messu**. Tiia Tuovinen, Annele Martin, Alla Lasonen.

Su 9.5. klo 11 **Messu**. Susanna Airola-Topi, Annele Martin, Sini Honkanen. Ei pyhäkoulua.

Ti 11.5. klo 13 **Laulun Siivin -yhteislaulutilaisuus** Kryptassa. Kanttori Alla Lasonen.

To 13.5. klo 11 **Helatorstain jumalanpalvelus**. Annele Martin, Alla Lasonen.

Su 16.5. klo 11 **Messu**. Antti Kylliäinen, Jouni Pirttijärvi, Alla Lasonen.

Su 16.5. klo 18 **Konsertti: Gabriel Fauré: Requiem**. Pakilan seurakunnan Vox Sonora -kuoron ja Herttoniemen seurakunnan kamarikuoro Oran yhteiskonsertti. Vapaa pääsy, ohjelma 5 euroa.

Ti 18.5. klo 19 **Konsertti: Vivaldin Vuodenajat**. Länsi-Helsingin Kamariorkesteri, solistina ja johtana Jan Söderblom. Vapaa pääsy.

Su 23.5. klo 11 **Helluntain messu**. Annele Martin, Susanna Airola-Topi, Sini Honkanen.

Ti 25.5. klo 13 **Laulun Siivin -yhteislaulutilaisuus** Kryptassa. Kanttori Alla Lasonen.

Ke 26.5. klo 12 **Vanhemman väen kevätjuhla**. Leo Norja, Anna-Kaisa Honkanen, Helena Sipilä.

Ke 26.5. klo 19.30 **Nuorten messu**. Antti Kylliäinen, Sini Honkanen.

Su 30.5. klo 11 **Messu Paloheinän kirkossa**. Tiia Tuovinen, Antti Kylliäinen, Sini Honkanen.

Su 6.6. klo 11 **Messu**. Susanna Airola-Topi, Jouni Pirttijärvi, Rauno Myllylä.

TOIMINTAA HYVÄN PAIMENEN KIRKOLLA

Diakoniapäivystys tiistaisin klo 10–12, p. 2340 5552.

Perhekerho tiistaisin klo 10–11.30.

Miesten piiri parillisten viikkojen tiistaisin klo 15.

Pakilan martat parillisten viikkojen tiistaisin klo 18 kokouhuoneessa.

Eläkeikäisten kerho keskiviikkoisin klo 13 kokouhuoneessa.

Nepal-ryhmä parittomien viikkojen keskiviikkoisin klo 14–16 yläsalissa.

Kirjallisuuspiiri ke 17.3. klo 18 Kryptassa. Pentti Lempiäinen kertoo syksyllä 2009 ilmestyneestä teoksestaan ”Seimestä Öljymäelle”.

Ke 14.4. Kirjailija **Antti Tuuri** kertoo ystävästään **Erno Paasilinnasta**, kirjailijasta ja väkevistä vallanpitäjien kriitikosta. Tuurin esitys perustuu hänen keväällä 2009 ilmestyneeseen teokseensa ”Lähikuvassa Erno Paasilinna”.

Laulun Siivin -yhteislaulutilaisuudet kryptassa parittomien viikkojen tiistaisin klo 13, huhtikuussa poikkeuksellisesti 13.4. ja 20.4.

Pakilan seurakunnan kuoron **Vox Sonoran** harjoitukset maanantaisin klo 18.30 kryptassa. Tiedustelut kanttori Alla Lasonen, p. 050 401 6173 ja puheenjoht. Pia Hyvönen, p. 050 387 4012.

Pakilan seurakunnan **Karitsa-lastenkuoron** harjoitukset torstaisin klo 17 kryptassa. Kanttori Sini Honkanen, p. 2340 5536.

Nuortenillat keskiviikkoisin klo 19.30 Pirtissä.

Hyvän Paimenen kirkko 60 vuotta Juhlaviikko 18.–25.4.

Kaikki tilaisuudet ovat Hyvän Paimenen kirkolla ja niihin on vapaa pääsy.

Su 18.4. klo 11 **Hyvän Paimenen kirkon 60-vuotisjuhlamessu**. Leo Norja, Annele Martin, Satu-Elina Ansas, Sini Honkanen, Alla Lasonen sekä Vox Sonora -kuoro ja Karitsakuoro. Pyhäkoulu ja juhlahahvit.

Su 18.4. klo 18 **”Siis sydäimestä laulan” -juhlakonsertti**. Hannele Soljander-Halme, laulu, Jarmo Eerikäinen, piano ja Antti Halme, klarinetti.

Ma 19.4. klo 19.30 **O Happy Day ja muita Hyvän Paimenen lauluja**. Kanttorikvartetti Yön kuningattaret ja Helsingin seurakuntien työntekijöiden Big Band Pyhimykset esittävät negrospirituaaleja.

Ti 20.4. klo 13 **Laulun siivet** Paimensalissa. Laulatamassa kanttori Alla Lasonen. Kahvitarjoilu.

Ti 20.4. klo 17, 17.30 ja 18 **Tarinatuokioita lapsille** Lasten kappelissa. Tanja Berg.

Ke 21.4. klo 12 **Seniorien virkistyspäivä**. Ruoka- ja kahvitarjoilu. Ohjelmaa. Ilmoittautumiset virastoon pe 16.4. mennessä.

Ke 21.4. klo 19 **Taizé-messu**. Jouni Pirttijärvi, Sini Honkanen.

To 22.4. klo 18.30 **Wanhan ajan hengessä**. Tule tapaamaan seurakunnan entisiä työntekijöitä. Kello 19 lyhytfilmi Pakilan nuorista vuosikymmenten takaa. To 22.4 klo 19.30 **Kauneimmat hengelliset laulut**.

Yhteislaulua ja lauluesityksiä. Vladimir Klimenko, Kirsti Narinen, Anna-Kaisa Honkanen ja Alla Lasonen. Laulutoiveita voi jättää etukäteen laululaukkoon virastolla, kirkkokahveilla ja Paloheinän kirkolla.

Pe 23.4. klo 19 – la 24.4. klo 12 **Nuorten leffayö kirkolla**. Luvassa leffoja ja pelailua. Talo tarjoaa iltata- ja aamupalan. Ilmoittautumiset Tiia Tuoviselle sähköpostitse tiia.tuovinen@evl.fi 11.4. mennessä. Su 25.4. klo 11 **Messu**. Jouni Pirttijärvi, Leo Norja, Sini Honkanen.

Su 25.4. klo 18 **Juhlakonsertti**. Kari Jussila, urut. **Hyvän mielen myyntipöydät** Kirkolla järjestettävien tapahtumien yhteydessä ovat esillä myyntipöydät. Seurakunnan piirit ja ryhmät myyvät tuotteitaan. Tiedustelut Helena Sipilä.

Hyvän Paimen -näyttely. Päiväkerholaisten, koululaisten ja varhaisnuorisotyön näyttely Hyvän Paimenen teemasta juhlatiimin ajan kokouhuoneessa ja Paimensalissa. Tiedustelut Marja Vainikka.

Hyvän Paimenen tarinaseinä. Näyttelyn yhteydessä olevalle tarinaseinälle kootaan tarinoita ja kuvia vuosien varrelta Pakilan kirkosta ja Hyvän Paimenen kirkon tapahtumista. Kuvia ja tarinoita voi tuoda virastoon tai sähköpostitse osoitteeseen pakila.srk@evl.fi. Merkitse aineistoon yhteystietosi.